

Skatteministeriet

16. marts 2020
J.nr. 2020-2737

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 134 - Forslag til Lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 27 af 13. marts 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, om den ansvarlige virksomhedsejer hæfter personligt for forfaldne a-skatte ved senere konkurs af virksomhed?

Svar

Som jeg har redegjort for i svarene på L 134 – spørgsmål 6 og 26, kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, ikke i sig selv indebære, at der udløses noget ansvar for virksomheden eller dens ejer.

Når spørgeren nævner ”ansvarlig virksomhedsejer”, går jeg ud fra, at der med ”ansvarlig virksomhedsejer” tænkes på enkeltmandsvirksomhed og et interessentskab.

I en enkeltmandsvirksomhed hæfter indehaveren for alle virksomhedens gældsforpligtelser, herunder forfalden A-skat vedrørende virksomhedens ansatte. Der består således et hæftelsesansvar for indehaveren. Et sådant ansvar har også ejerne af et interessentskab – de såkaldte interessenter.

Et sådant hæftelsesansvar ophører ikke, selv om indehaveren eller indehaverne måtte gå konkurs. Hvis virksomheden ikke kan betale sin gæld, er det således indehaveren eller indehaverne, der tages under konkursbehandling. Den gæld, der ikke dækkes ved konkursen, kan fordringshaverne stadig kræve betalt af indehaveren eller indehaverne efter konkursen.

Hvis virksomheden drives i f.eks. et aktie- eller anpartsselskab, gælder det, at indehaveren eller indehaverne ikke hæfter personligt for virksomhedens gældsforpligtelser, da det netop kendetegner denne virksomhedsform, at den er uden personligt gældsansvar for indehaverne. Hvis selskabet går konkurs, kan ledelsen dog efter omstændighederne ifalde et ansvar, hvis der i perioden forud for konkursen på kvalificeret vis er sket en tilsidesættelse af de forpligtelser, som selskabet har i forhold til fordringshaverne, herunder Skatteforvaltningen. Hvis Skatteforvaltningen lider et tab bestående af f.eks. A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, der ikke er blevet afregnet, kan der efter omstændighederne blive udløst et erstatningsansvar for ledelsen. Det vil dog forudsætte, at tilsidesættelsen af de nævnte forpligtelser vurderes at være tilstrækkeligt grov. Det er op til domstolene at vurdere dette spørgsmål.

Som jeg redegør for i svarene på L 134 – spørgsmål 6 og 26, vil Skatteforvaltningen under visse omstændigheder kunne træffe afgørelse om nulstilling over for en direktør, der ejer det kapitalsselskab, som virksomheden drives i, og derfor kan disponere enerådende i kapitalsselskabets anliggender. Nulstilling indebærer, at de for direktøren bogførte beløb bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vedrørende lønudbetalingen til direktøren ikke modregnes i direktørens slutskat, hvorved direktøren typisk vil få en restskat, som den pågældende hæfter for. Nulstilling forudsætter, at direktøren ved indeholdelsen vidste eller burde have indset, at de indeholdte beløb ikke ville blive afregnet til forfaldstid som følge af kapitalsselskabets anstrengte økonomiske situation. Derudover er det en

forudsætning, at Skatteforvaltningen har lidt et tab bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og dette forudsætter, at kapitalselskabet er ophørt som følge af f.eks. konkurs.

Som allerede nævnt ovenfor kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udsudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, dog ikke i sig selv indebære, at der udløses noget ansvar for virksomheden eller dens ejer.